

ת"פ 67390/07/17 - מדינת ישראל נגד אברהם בטיטו

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 67390-07-17 מדינת ישראל נ' בטיטו
תיק חיצוני: 10723/2017

בפני **כבוד השופט צבי פורר**
המאשימה **מדינת ישראל**
נגד
הנאשם **אברהם בטיטו**

החלטה

1. זוהי בקשה למתן צו להמצאת מסמכים מטעם המתלוננת לפי ס' 108 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982 (להלן: "חסד"פ").
2. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, עבירה לפי ס' 380 לחוק העונשין התשל"ז - 1977.
3. במסגרת הבקשה עתר הנאשם כי בית המשפט יורה בצו למתלוננת להמציא את המסמכים הבאים:
 - א. פירוט דו"ח נוכחות ממקום עבודתה של המתלוננת מיום קרות האירוע. קרי, החל מיום 7.1.17 ועד היום.
 - ב. העתק מהתיק הרפואי של המתלוננת.
4. המאשימה מתנגדת לבקשה והגישה תגובה מפורטת בה הובאה גם עמדת המתלוננת.
5. לטענת המאשימה, הנאשם לא ציין מדוע חומר זה רלוונטי להגנתו. כמו כן מידע זה מתפרש על גבי תקופה נרחבת מאוד, מיום האירוע (7.1.2017) ועד היום.
6. עוד טוענת המאשימה כי החומר רפואי של המתלוננת הוא חומר סודי, וכל עוד לא ויתרה המתלוננת על החיסיון הרי שלא ניתן לחשפו.
7. המתלוננת טוענת כי העידה בבית המשפט וענתה על כל השאלות שנשאלה, היא לא מסכימה כי יימסרו הפרטים המבוקשים, שכן לטענתה יש בהם כדי לפגוע בפרטיותה.
8. עוד הוסיפה המאשימה כי בתיק דנן העידה גם הרופאה ביחס לחבלה שנגרמה למתלוננת, והוגשו

תעודות רפואיות הרלוונטיות לאירוע המיוחס בכתב האישום.

9. לדברי המאשימה יש לאזן בין הזכות שלא לפגוע בפרט יתר על מידה, לבין זכותו של הנאשם להגנה הולמת.

דין והכרעה

10. דינה של הבקשה להידחות.

11. המתלוננת, העידה בבית המשפט ביחס לאירוע מושא האישום, וכן נחקרה בחקירה ראשית ונגדית.

12. יש לציין כי במסגרת חקירתה בבית המשפט ניתן היה לעמוד על טענותיה בדבר הנזקים שנגרמו לה והמסמכים הרפואיים הרלוונטיים בתיק הוצגו.

13. לא זו אף זו, במסגרת הראיות העידה הרופאה האישית של המתלוננת ביחס לחבלות שנגרמו לה, שבגינן נזקקה לטיפול רפואי, והוגשו תעודות רפואיות הרלוונטיות לאירוע המיוחס בכתב האישום. יש לציין כי מדובר ברופאה שהכירה את המתלוננת והתייחסה גם למצבה הרפואי אותו היא מכירה מהטיפול בה.

14. יובהר, לא בנקל יורה בית המשפט על המצאת מסמכים כגון אלה המבוקשים. במסגרת השיקולים יש לשקול גם את אפשרות הפגיעה בפרטיות קרבן העבירה ולא רק בשיקולי ההגנה של הנאשם. בית המשפט העליון קבע קווים מנחים להעברה של מסמכים מסוג זה. כך למשל בבש"פ 5400/01 בעניין פלוני:

"השאלה אם חומר רפואי או פסיכיאטרי או כל חומר אחר הנוגע למצבו הנפשי, לאישיותו או לעברו של עד, הוא חומר רלוונטי להליכים ומטעם זה גם להגנת הנאשם, היא שאלה התלויה במהות החומר, בהקשרו, ביחס שבינו לבין האירוע הנדון ובנתוניו המיוחדים של כל מקרה. אין זה מובן מאליו כי כל חומר רפואי או פסיכיאטרי הנוגע לעד, למתלונן או למתלוננת במשפט אכן רלוונטי לעניין הנדון בבית המשפט. ככלל, אם מדובר בחומר שעל פניו יש לו רלוונטיות לעניין הנדון, או שהוא משמעותי כיוון שעשוי הוא להשפיע על קביעת מהימנותו של עד או על הכרעה בעניין כושרו של העד להעיד, הרי בדרך כלל הוא יהווה "חומר חקירה" והוא יימצא בשליטת התביעה או שצריך הוא להימצא בידיה. עם זאת, אפילו נמצא החומר בשליטת התביעה והוא חומר חקירה מובהק, אין היא רשאית למסרו לידי הסניגוריה, אם על פי טיבו מדובר בחומר חסוי. כאשר חומר חסוי מצוי בידי התביעה או בשליטתה, עליה להודיע על כך לסניגוריה כדי לפתוח בפניה את הדרך לבקש הסרת החיסיון מהחומר האמור".

15. הדברים נכתבו ביחס לבקשות לפי סעיף 74 לחסד"פ וביתר שאת כאשר מוגשת בקשה במסגרת סעיף 108 לחוק.

16. פירוט דו"ח נוכחות ממקום עבודתה של המתלוננת מיום האירוע ועד היום, מתפרש על תקופה ארוכה של מעל 4 שנים אשר חורגת באופן קיצוני מהתקופה הרלוונטית לכתב האישום.

17. חשוב להדגיש כי במסגרת הראיות הוגשו לתיק גיליון אשפוז ושחרור מבית החולים וכן אישורים רפואיים נוספים מקופת החולים. בקשת הנאשם לצרף את כל התיק הרפואי של המתלוננת, שעה שהוגשו כל המסמכים הרפואיים הקשורים בחבלתה של המתלוננת(טופס ביקור במרפאה בטרם הגיעה לבית החולים, טפסי השחרור מבית החולים וטופס ביקור במרפאה לאחר השחרור מבית החולים) חורגת מהנדרש ופוגעת בצורה לא מידתית בזכויות המתלוננת. סבורני כי הבקשה והמסמכים אינם רלוונטיים לסוגיות שבמחלוקת, ואין בהם כדי לסייע להגנתו של הנאשם.

18. לפיכך, אינני רואה מקום להעברת חומרים נוספים הקשורים למתלוננת ועל כן הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ז' כסלו תשפ"ב, 11 נובמבר 2021, בהעדר
הצדדים.